

ffp

AUGUST 1982

**OPPLEGGET AV ARBEIDET
TIL HØSTEN • DISTRIKTSMØTET
BYPOLITIKKEN • RV-LISTETOPPEN •**

**INNLEGG-DEBATT •
KLASSEINNRETTINGA • KONTINGENTEN
• PARTIET • RV • FRED OG FORSVAR •**

INNHold

Leder: Opplegget av arbeidet høsten -82.....	s. 3
Distriktsmøteforberedelser.....	s. 4
DSAU: Om oppgavene i det bypolitiske arbeidet høsten -82....	s. 6
Kommunevalget -83: Forslag til sammensetting av listetoppen.	s. 9
Vedtak på årsmøtet i jernlaget.....	s. 10
Vedtak på årsmøtet i jernlaget.....	s. 11
Vedtak på formannskonferanse i jern og metall april -82 om kontigenten.....	s. 11
Kommentar til kontigentvedtaket av UDS-formann i jern.....	s. 11
DS: Styrket partidominans over RV. Upstart.....	s. 12
Svar til "Upstart" fra Tor M. [redacted].....	s. 14
Debatten om forsvar og fred. Fra avdeling i anti-imperialistisk arbeid.....	s. 15
Svar til "avdeling i anti-imperialistisk arbeid".....	s. 17

DEAD-LINE FOR SEPTEMBER-NUMMERET AV FFP -

3. SEPTEMBER

OPPLEGGET AV ARBEIDET HØSTEN 82

DSAU vil med det første diskutere opplegget av Oslo-partiets arbeid i høst med UDS-ene. Vi mener likevel vi nå kan skille ut seks saker som viktigere enn andre saker denne høsten.

1. DISTRIKTSMØTEFORBEREDELSE.

Distriktsmøtet vil bli innkalt i løpet av året. Forberedelsene i laga omfatter behandling av utkast til beretning, nominasjoner til det nye DS, delegatvalg og forslag. Vi viser her til materiale i dette og forrige nummer av FFP. Behandlingsfrist er 1. oktober.

2. SOSIALISME-DISKUSJONEN.

Kan kapitalismens problemer løses innafør rammen av dette systemet? Eller produserer kapitalismen objektivt grunnlaget for sosialismen og kommunismen? Dette er tema for den viktigste partidiskusjonen denne høsten og første del av en mer omfattende diskusjon som skal føres i hele partiet fram til landsmøtet. Vi viser her til debattopplegget i juni-nummeret av TF. Diskusjonen vil bli forsøkt fulgt opp av DS. I Oslo-partiet går vi inn for at diskusjonen legges til tida oktober-desember. Rapportfrist er innen utgangen av året.

3. KAMP MOT BORGERSKAPETS OMFORDELINGSPOLITIKK.

Det trengs at partiet tar opp kamp mot borgerskapets økonomiske omfordelingspolitikk. Det trengs at vi mer enn før blir istand til å vise hvordan kampanjen mot lønningene, mot offentlig virksomhet, omlegginga av boligpolitikken, nedlegging av arbeidsplasser osv., er sider av samme sak. Og at vi mer enn før bruker dette som utgangspunkt for kritikk av det kapitalistiske samfunnet over hodet.

Ei sentral sak for oss denne høsten blir kamp mot stats- og kommunebudsjettet. Hva som blir lansert av nye tiltak i disse budsjettene er ikke sikkert. Men at det vil bli gjort en ny omdreining på omfordelingsskruen er sikkert.

Vi forbereder her en del propaganda- og skoleringstiltak. Av propagandatiltak planlegges: Ei avsløringsavis om kommunebudsjettet i RV-regi til massespredning i september. Et propagandistisk hefte om omfordelingspolitikken (oktober). Og ei ny RV-avis etter at budsjett-opplegget foreligger (november-desember). Det planlegges parti-interne kurser om bolig- og bypolitikk. Og det planlegges en konferanse om industripolitikk og kampen for å forsvare industri-arbeidsplassene i Oslo.

4. LEDELSEN AV DET FAGLIGE ARBEIDET.

En helhetlig politisk og taktisk ledelse av arbeidet i fagbevegelsen i byen finns fortsatt ikke. Dette vil det bli lagt vekt på å jobbe for å få endra. Vi har flere forslag til tiltak som vi vil diskutere med UDS-ene med det første. Ett forslag er å opprette et fast forum av de mest innflytelsesrike faglige tillitsmenn i Oslo-partiet, for å knytte det faglige arbeidet i byen tettere sammen og tettere til Oslo FU. Vi planlegger en faglig konferanse om den internasjonale situasjonen og partiets internasjonale arbeid. Vi har et forslag om å prøve å angripe den svært mangelfulle spredninga av Klassekampen på arbeidsplassene i byen gjennom en konferanse mellom representanter for arbeidsplasslaga og representanter for redaksjonen.

5. PARTIETS INNRETNING PÅ ARBEIDERKLASSEN.

Det er (i augustnummeret av TF) lansert et sentralt debattopplegg som vil bli fulgt opp og tilrettelagt av DS med sikte på

gjennomføring i Oslo-partiet i tida november-januar.

Også andre deler av opplegget av arbeidet for høsten må ses som forsøk på å bedre klasseinnrettinga til distriktpartiet: kamp mot borgerskapets omfordelingspolitikk, styrking av den faglige ledelsen, styrking av klasse-sammensettinga til DS i samband med distriktsmøtet, diskusjonen om Klassekampens rolle på arbeidsplassene.

6. ANTI-KRIGSARBEID - INTERNASJONAL SOLIDARITET.

Dette området ble begynt prioritert av DS i første halvdel av -82, med hovedvekt på Polen-arbeidet. Dette vil bli forsøkt fulgt opp denne høsten. DSAUs forslag er at vi i tida framover konsentrerer oss først og fremst om tre saker:

1. Polen-arbeidet
2. Afghanistan-arbeidet
3. Fredsbevegelsen.

Dette forslaget til prioritering og det praktiske opplegget for høsten vil bli drøfta nærmere med UDSene før vedtak fattes.

(En del saker som først og fremst angår UDSene og partiavdelingsstyrene blir tatt opp direkte med dem og er ikke nevnt her.)

DSAU.

DISTRIKTSMØTE-FORBEREDELSE

Som før meldt, har DS vedtatt å innkalle distriktsmøtet i Oslo-partiet i løpet av året. Her følger opplegget for forberedelsene av distriktsmøtet i partilaga. De skal gjennomføres i tida august-september (behandlingsfrist 1.oktober).

Forberedelsene i laga omfatter følgende saker:

- 1) Utkast til beretning fra distriktsstyret for 1981-82.
- 2) Valg av delegater.
- 3) Nominasjoner til det nye DS.
- 4) Forslag fra DS til vedtak om kommunevalget-83.

1) Utkast til beretning fra DS.

Vi viser her til beretningsutkastet fra DS, vedlagt dette nr. av FFP, og retningslinjene for behandling her.

2) Retningslinjer for valg av delegater.

1. Partiavdelinger som er godkjent av SK og som har minst 3 fulle medlemmer (kandidatmedlemmer ikke medregna) har rett til å velge delegat til distriktsmøtet.
2. Partiavdelinger som blir nedlagt, oppløst eller får godkjenningen trukket tilbake etter at delegatvalget er avholdt, mister retten til å sende delegat.
3. Partiavdelingene velger delegater i forhold til det antall fulle medlemmer (kandidatmedlemmer ikke medregna) som de har innbetalt kontingent for i 2.termin 1982, etter følgende nøkkel:
3-14 fulle medlemmer: 1 delegat.
15 eller flere medlemmer: 2 delegater.
4. Det skal velges varadelegat.
5. Kandidatmedlemmer skal vanligvis ikke velges som delegat. Dersom dette gjøres, skal det rapporteres særskilt. Kandidatmedlem som velges som delegat har ikke stemmerett på delegatkonferansen eller distriktsmøtet, med mindre vedkommende er tatt opp som fullt medlem i mellomtida.
6. Medlem som blir overført annen partiavdeling før delegatkonferansen avholdes, kan ikke være delegat for det tidligere laget sitt.
7. Delegatvalgene skal være avsluttet seinest 1.oktober.
8. Distriktsstyret vil når valga er avslutta, innkalle til delegatkonferanser, der delegatene gjennom vanligje demokratiske valg blant seg velger ut et mindre antall delegater som møter på sjølve distriktsmøtet.

3) Nominasjoner til det nye DS.

1) Om det nåværende DS sier DS dette i beretningsutkastet:

"Det DS som ble valgt på siste distriktsmøte hadde svakheter som var åpenbare alt i utgangspunktet, klassemessig og på den eksterne sida. På den andre sida var det DS som ble valgt antakelig noe nær et så sterkt DS som det var mulig å velge. I løpet av perioden har DS blitt en del svekka, ved at noen DS-medlemmer som var tiltent å spille sentrale roller i DS har enten falt fra, blitt overført annet arbeid eller ikke har innfridd. Det ble ikke valgt varamedlemmer til DS og det er dermed heller ikke vært mulig å supplere DS underveis. Dette har begrensa DS' muligheter og gjort det nødvendig å konsentrere arbeidet." (IX. DS' arbeid).

DS mener at hovedproblemet i Oslo-partiet nå er at DS fortsatt ikke er noen virkelig partiledelse for byen. Derfor er det også mye om å gjøre at distriktsmøtet i -82 klarer å velge et DS som er sterkere enn nå, og uten de store svakhetene som finns i sammensettinga av det nåværende DS. Vi tror også det er grunnlag for dette i Oslo-partiet.

2) På begge de siste distriktsmøtene har det å stable på beina et DS blitt gjort ved hjelp av overføringer av folk fra sentralt. Denne praksisen med å saldere Oslo-DS med sentrale folk, mener vi nå bør opphøre. Innstillinga bør være at vi skal få fram dyktige folk fra "medlems-djupet" i Oslo-partiet. Målet må være å velge et så sterkt DS som det er mulig for Oslo-partiet å få fram. Det er dermed om å gjøre at partiavdelinger og UDSer ikke farer med harelabbe over nominasjonsarbeidet, men tar dette alvorlig.

3) Det trengs et sterkest mulig DS. Det trengs også styrking av DS i en del særskilte henseender. Her kort om hva vi mener DS nå først og fremst trenger.

- Det trengs å styrke klassesammensettinga til DS.

Arbeiderandelen av det DS som ble valgt i 1980 lå på 40%. Nå ligger arbeiderandelen på 30%. Industriarbeider-andelen har hele tida vært rundt 10%. Klassesammensettinga til DS var altså dårlig i utgangspunktet og er blitt dårligere under veis. Dette må endres på. Vi trenger flere arbeidere i DS.

- Det trengs å styrke den faglige ledelsen.

Det nåværende DS og DSAU mangler en god del på å utgjøre noen kompetent ledelse av Oslo-partiets arbeid i fagbevegelsen i byen. Det trengs at DS blir styrka med en del av den mest erfarne faglige kaderen.

- Det trengs dyktige politikere.

Det nåværende DS har stor manko på eksterne politikere. Dette er en av de viktigste hemskoene for DS nå. Det trengs at DS blir styrka med folk med mye politiske kunnskaper, folk som har jobba med bypolitikk, folk som kan markere Oslo-partiet offentlig i skrift og tale, i avisdebatter, på offentlige møter osv., folk som kan representere Oslo-partiet i forhold til andre partier og organisasjoner.

- Det trengs dyktige organisasjonsfolk, folk med erfaring fra arbeid i partiorganisasjonen og godt handlag med folk, som kan representere DS overfor UDSer og partiavdelinger og fungere som faste bindeledd mellom DS og de forskjellige delene av Oslo-partiet.

- Kvinnenandelen i DS ligger på rundt en tredjedel. Dette er atter det vi skjønner lavere enn for tidligere DSer i Oslo. Laga oppfordres til å nominere kvinner.

4) Det ble ikke valgt varamedlemmer til det nåværende DS. Det bør gjøres denne gangen. Om en har kandidater som på kort sikt er vanskelig å avgi til DS eller som en svært ugjerne vil avgi til DS nå, bør sanne folk likevel nomineres.

- 5) Både avdelinger, styrer og enkelt-medlemmer kan nominere. Det oppgis særskilt hvem nominasjonen er fra. Det er mulig å nominere folk både i og utafor ens egen partiavdeling eller under-distrikt.
- 6) Så langt som mulig bør nom nasjoner være begrunna.
- 7) Frist for å nominere til det nye DS er satt til 1.oktober.

4) Forslag til vedtak på distriktsmøtet om kommuneva'g t 83.

Vi viser her til FFP for juni/juli 82, s.2-5.

X

Vi ber til slutt om at laga i den grad de sjøl vil fremme forslag til distriktsmøtet, så langt som mulig prøver å sende inn sånne forslag innafor samme frist som gjelder for distriktsmøte-forberedelsene ellers.

DSAU.

DSAU: OM OPPGAVENE I DET BYPOLITISKE ARBEIDET HØSTEN -82

Staten og borgerskapet fortsetter den "vellykka" politikken de har ført siden 1978 med harde angrep på arbeiderklassens levekår. Dette er en omfattende og allsidig offensiv fra de sterkeste delene av kapitalistklassen, retta mot arbeiderklassen.

Kapitaleierne ønsker å "frigjøre" kapital som er bundet i foretak med for lav lønnsomhet (som feks. Jøtul), for å investere der profitten er størst, og de ønsker å fjerne skattelegginga av bedrifter og selskaper. Og de vil trappe ned de deler av offentlig virksomhet som ikke er direkte nyttige for kapitaleierne. (Sjukelønnsordning, deler av skolen osv.)

Fordi Oslo tidligere har vært en stor industriby, og fordi svært mye offentlig virksomhet er plassert her får denne politikken svære utslag for arbeidsfolk i Oslo.

2. HVEM BLIR RAMMA I OSLO OG HVORDAN.

I Oslo finner vi både de aller mektigste privatkapitalistene, de som har makta i stätsapparatet og et kommunalt ledersjikt som er nært knytta til de forannevnte. Disse tre gruppene står sammen om å gjennomføre angrepene på arbeiderklassens levekår.

- Den nye boligdyrtida rammer de som står i boligkøen aller hardest. Det er sannsynlig at mye av den planlagte men ikke kontraktfeste nybyggginga blir kutta ut. Byfornyelsen går gradvis i stå og prisene tvinger de gamle beboerne ut. Det er sannsynlig at dette bla. ender i et slags krakk i byggebransjen.

- Staten vurderer å oppheve deler av sjukelønnsordninga. Konkret forslag kommer trolig ikke i statsbudsjettet til høsten.

- Skolenedleggelsene går sin gang i Groruddalen og østre bydeler.

Meninga er å legge ned 8 skoler i alt. De største nedlegges sommeren 83.

- Arbeidsløsheten øker, særlig blant ungdom. Utflyttinga av Oslo-industrien øker arbeidsløsheta kraftig.

- I barnehagene kommer nye prisøkninger og nedleggelser. Barnehagen ved Rudolf Nilsens plass legges ned nå. Kommunens ledelse vil stille opp arbeidsfolks "valg" slik: Enten godtar dere enda større prishevinger eller så legger vi ned enda flere barnehager.

- Sjukehusavdelinger skal legges ned, samtidig som Ullevål Sjukehus nå er pålagt regionsjukehus-ansvar for Oppland og Hedemark.

- Svekkinga av kollektivtrafikken fortsetter. Bytrikken blir trolig nedlagt om få år.

- Utbygginga av sykehjem stanser gradvis opp, når de byggene som det er inngått byggekontrakt for, er ferdige.

Det eneste usikre er rekkefølgen på angrepene, og hvor mye som blir "tatt" i hvert framstøt. Borgerskapetets angrep er allsidig og omfattende. Det blir møtt med motstand fra stadig flere og større deler av arbeiderklassen og lønnstakere ellers.

3. BORGERSKAPETS TAKTIKK

- De satser mye på å sette ulike deler av arbeiderklassen i Oslo opp mot hverandre. (Feks. ungdom som trenger fritidsklubb opp mot gamle som trenger heimesjukepleie eller sykeheim).
- De prøver å få arbeiderklassen i Oslo til å se på seg sjøl som privilegert og subsidiert sammenlikna med arbeiderklassen i andre deler av landet.
- De fleste angrepa er slik utforma at de rammer de østlige bydelene hardest. Feks. går Oslo Vest helt fri fra de svære nedleggingsplanene i skolen.
- De prøver å bruke "dårlig effektivitet" i det kommunale byråkratiet som våpen mot kommunalt ansatte. Det er over 40 000 kommuneansatte i Oslo, og i praksis blir dette en begrunnelse for å fjerne mange av deres arbeidsplasser.
- Staten og kommunen skylder på hverandre. Staten ødelegger kommunens økonomi, men sier samtidig at det er kommunens oppgave å "løse" alle slags kommunale eller fylkes-kommunale oppgaver, som sykehusdrift, eldreomsorg, skoler, barnehager osv.
- Staten kommer til å redusere en rekke krav om "minstestandard" slik at kommunen kan foreta nedskjæringer uten at det blir formelt "ulovlig". Dette gjelder bla. standardkrav i eldreomsorgen, det gjelder krav til arbeidsmiljø og flere saker.
- Staten vil avvile alle de øremerkede tilskudd til kommunene, og gå over til ett eller noen få rammetilskudd. Dette er et langsiktig statlig ønske, som vil fjerne særskilte tilskudd til skolene, til tiltak for funksjonshemmede, til barnehager osv.

Felles for alle disse måtene å angripe "problemene" på, er at det er arbeiderklassen som rammes hardest. Vi vet ikke når og hvor de største angrepene kommer. Men mye kommer til å bli lansert i forbindelse med stats- og kommunebudsjettet for 1983. Det er også klart at Oslo kommune får budsjettoverskridelser på minst et par hundre millioner kr. i 1982, og den eneste måten å begrense det på er å foreta omfattende oppsigelser og nedleggelsler.

En stor ulempe for borgerskapet og dets politikere, er at det bare er et drøyt år til kommunevalget, og at svært mange av disse sakene dreier seg om kommunalpolitikk. Det gjør at borgerskapets politikere har politisk behov for å skyve en god del angrep og tiltak foran seg. Men borgerskapetets klasseinteresser krever handling raskt.

4. PARTIETS OPPGAVER/PARTIETS ROLLE

Oslo-årsmøtet 1980 vedtok bl.a.: (pkt. 32 på side 60 i heftet med årsmøtevedtak):

"Mye av DS arbeid må dreie seg om å utforme en Oslo-politikk og om å styrke den demokratiske sentralismen. Distriktspartiet trenger en helhetelig bypolitikk som svarer til de økonomiske, klassemessige, politiske og sosiale forholda i byen. Hele Oslo-partiet må trekkes med i en diskusjon om forholda i byen og om en sann politikk."

DS vil iverksette noen tiltak for å følge opp dette. (Pkt.7) Men skal partiet spille en aktiv og noen steder ledende rolle i kampen for å forsvare arbeiderklassens levkår, må partilaga og andre partiorganer trå til og ta initiativer sjøl på sitt område, ut fra ei vurdering av forholda der.

Vi oppfordrer partilaga til å sette i gang studier og undersøkelser viss de mener det trengs for sitt eget område. Avdelinger som skal engasjere seg i kampen mot boligdyrtida, bør f.eks. studere heftet

"Norsk boligpolitikk fra sosial profil til fritt marked", og de kan invitere innleder fra boligutvalget.

Det er mange masseorganisasjoner som allerede yter motstand mot borgerskapets politikk. Noen av dem kan mobiliseres til aksjoner. (Fagforeninger, beboerforeninger, ulike slag foreldreforeninger osv.).

Partiet må arbeide innafor slike organisasjoner der avdelingene finner det er grunnlag for det. Vi må arbeide for at slike organisasjoner på demokratisk vis reiser krav og paroler for arbeiderklassens interesser, mot den borgerlige politikken. Det oppnås sjølsagt best gjennom at medlemmene aktiviseres og at politikken blir diskutert i medlemsmassen.

DNA ønsker ikke å bygge en slik enhet nedenfra i masseorganisasjonene. De ønsker bare å bruke lederne i noen masseorganisasjoner til å være reklamebærere for DNAs "opposisjon politikk" mot Willoch. Det er umulig å avsløre dette uten at vi sjøl deltar i masseorganisasjonene. Uten slikt massearbeid risikører vi å bli sittende som ordrike kritikere som skiller seg fra DNAs politikk bare i ord og tale, og ikke i politisk handling og massekamp.

Derfor er det mer verdt at hver enhet innen partiet jobber grundig på ett felt som betyr mye for de folka dere jobber blant, enn om dere sprer dere og "mener litt" om de fleste ting.

På sikt er det partiets oppgave å bygge en enhetsfront av alle de som slåss mot angrepa som arbeiderklassen og vanlige folk ellers er utsatt for. Det er partiets oppgave å formulere samlende paroler og gi kampen et langsiktig perspektiv, slik at mange folk ser at de fører en felles kamp mot en felles fiende.

Når vi deltar i aksjoner sammen med andre, er det viktig både å skolere oss sjøl og trekke de mest aktive og framskredne utafor partiet med i studier av partiets syn på den norske kapitalismen og det borgerlige klasseskildret.

5. PRIORITERING

Ei høyt prioritering av dette over lang tid, kan gjøre det mulig å gi Oslo-partiet et kommunistisk ansikt utad som også gjelder mye av den almenne politikken. (I dag er partiet vel ansett i faglige spørsmål, på grunn av årelangt arbeid i fagforeningene.) Disse sakene kommer til å prege mye av den offentlige politiske aktiviteten i Oslo høsten 1982 (uansett hva vi gjør eller ikke gjør), det kommer til å gi innhold til 1.mai-arbeidet og valgkampen i 1983 (også dette uavhengig av om vi gjør noe med sakene).

Høsten 1982 er dette den viktigste av de eksterne oppgavene for Oslo-partiet.

6. PARTI-INTERNE TILTAK

DS gjennomfører formannskonferanser med UDS-ene i august.

I oktober blir det arrangert et skoleringskurs om bypolitikk for UDS-medlemmene og andre interesserte.

Avdelinger og andre partiorganer som ønsker hjelp fra DS til skolerings tiltak eller annet, bør melde fra raskt.

7. EKSTERNE TILTAK

I RV-regi blir det laga ei 8-siders avis til massespredning i postkasser og på arbeidsplasser i første del av september. Vi vurderer å lage ei slik avis til i november/desember.

Boligavdelingene får ansvar for sine områder og arbeidsplasslaga oppfordres til å spre på jobben.

I begynnelsen av oktober blir det gitt ut et hefte som inneholder mye skoleringsmateriale omkring omfordelingspolitikken.

KOMMUNEVALGET -83: FORSLAG TIL SAMMENSETTING AV LISTETOPPEN

Hensikten var her å legge fram forslag på de fem første plassene på lista. Det har vi ikke fått til. Førsteplassen mangler. Det vi har, er dermed forslag på de fire neste plassene. Dette kommer ikke av at vi ikke har jobba med førsteplassen. Men vi ser det som ei forutsetning for å foreslå folk fra oss at de har sagt seg villig til å ta en nominasjon. Og til nå har vi ikke noe sånt forslag.

Det vi her legger fram, er de forslaga vi har, og en del synspunkter vi har på sammensettinga av listetoppen. (Forslaga står for DS-regning, oppsettet for DSAUs regning.)

FORSLAG TIL LISTETOPP.

1. (Mangler forslag).
2. Erling F. . . . , verneassistent ved en av kommunens avrusningsstasjoner. Er nå DSAUs representant i bystyregruppa. Medlem i Sosialstyret og Sosialomsorgsnemnda for RV i denne perioden.
3. Liv F. . . . , sosiolog. Var leder for det såkalte Oslo-prosjektet om prostitusjon. Er nå medlem i Bypolitisk utvalg.
4. Tron Ø. . . . , industriarbeider. Arbeider ved Ringnes Bryggeri.
5. Mai G. Er nå student og gjør sekretærarbeid for bystyregruppa på si. Er 1. vararepresentant til bystyret i denne perioden.

Dette forslaget er satt opp etter at Ellen P. . . . har frasagt seg en ny periode i bystyret.

KOMMENTARER

Ved sammensettinga av listetoppen har DS lagt vekt på en del spesielle hensyn. Vi bør laga ta stilling til dette. Det følgende er altså ikke alle kriterier vi mener bør tas hensyn til ved sammensettinga av hele lista.

1. De fem første kandidatene på lista bør være folk som kan delta i bystyrejobbing i hele perioden.

Vi har ikke bruk for populær-kandidater blant de fem, som ellers kunne være god reklame for lista, men som ikke har anledning til å delta i bystyrearbeidet når valget er over. Begrunnelse: Forutsatt at vi får valgt inn to representanter, gir det oss muligheten til dessuten å bruke de tre neste på lista aktivt som vararepresentanter i bystyret. Denne muligheten til å bygge opp ei størst mulig arbeidende bystyregruppe, bør utnyttes fullt ut. (Se ellers kommentaren til forslaget til vedtak om kommunevalget i juni/juli-ffp.)

2. Vi ønsker Erling inn som bystyremedlem. Grunnen er ikke bare at Erling er en bra kandidat. Viktigere er at Erling er DSAU-medlem, formann for DS' bypolitiske utvalg og har vært krumtappen i oppbygginga av det bypolitiske arbeidet under DS denne perioden. Med tanke på at vi er nødt til å utvikle DS til en virkelig partiledelse for byen, og som syns på en helt annen måte enn nå, vil det være en stor fordel at et sentralt DS-medlem var medlem av bystyret i Oslo.

3. Vi ser det som svært ønskelig at førsteplassen besettes av en kvinnelig industriarbeider. Begrunnelse: Det er svært ønskelig å ha en industriarbeider på toppen av lista. Og å nominere to mannfolk på de to første plassene er håpløst.

4. Halvparten av lista skal være kvinner. Dette gjelder også for de seks første plassene. (Vårt forslag er 3 kvinner blant de fem første).

5. Det er sterkt ønskelig å ha en fremmedarbeider høyt opp på lista. Dette er desto mer ønskelig ettersom dette valget er det første valget der fremmedarbeiderne vil ha stemmerett. Oersom vi klarer å

finne fram til en sånn kandidat som er villig til å snakke for fremmedarbeidernes interesser i bystyret i Oslo, må et sånt forslag vurderes opp mot det forslaget vi har lagt fram her.

6. Det er ønskelig å ha en ungdomskandidat høyt oppe på lista. Viss vi finner fram til et godt forslag på en sånn kandidat, og som dessuten kan delta i bystyregruppas arbeid i perioden, må et sånt forslag vurderes opp mot det forslaget vi har lagt fram her.

BEHANDLINGSMÅTEN

Vi viser til vedtak om dette, trykt i juni/juli-FFP. I denne omgangen mangler vi altså forslag til førsteplassen på lista. Det er ikke noen ubetydelig mangel. Men det er heller ikke noen katastrofe: Som det går fram av vedtaket om behandlinga av lista i partiet, skal listetoppen behandles i partiet i to vendinger før vedtaket fattes. At vi nå har endt opp uten noe forslag, er ikke til hinder for at laga kan komme med forslag. I neste vending skal vi helt sikkert komme ut med forslag på førsteplassen, og om mulig før.

Vi ber om lagsbehandlinga i denne omgangen konsentrerer seg om følgende:

- (1) Diskuter førsteplassen. Både det standpunktet vi har lagt fram her og konkrete forslag.
- (2) Ta stilling til de fem "kriteriene" vi har lagt fram her, kom evt. med andre synspunkter.
- (3) Ta stilling til de konkrete personforslaga som er lagt fram, kom evt. med alternative forslag.

Behandlingsfrist er i denne omgang: 1 oktober.

DSAU.

innlegg – debatt

VEDTAK PÅ ÅRSMOTET I JERNLAGET

Årsmøtet i jernlaget ønsker å reise en debatt i parti-øt om klasseinnrettinga til bevegelsen og de tendenser til småborgerliggjøring og avproletarisering av av partiet vi mener er under utvikling. En slik utvikling vil vi på det sterkeste advare mot.

Vi mener proletariseringssdiskusjonene og kampanjen for å øke arbeiderandelen på 70-tallet var helt nødvendig og i hovedsak riktig.

Individuelle feil og "overgrep" er å beklage, men kan ikke belast- es kampanjen som sådan.

Det var feil av partiet ikke å følge opp diskusjonene og alle de nye industrimedlemmene med fostring og faglige oppgaver. Faglig arbeid ble av partiet nedprioritert og folk stagnerte. Dette falt sammen med det sekteriske venstre-avviket, Industri-kaderen ble "plukka" til

alle slags oppgaver annet enn å drive lokalpolitisk og faglig arbeid. Partiet har ikke evna å jobbe ut et faglig-politisk program som våre medlemmer kan mobilisere seg sjøl og omlandet på. Arbeidet i klubber og foreninger preges derfor av deffensive tiltak mot ulike angrep og den samordning og strategi man har staka ut lokalt.

Det er derfor forståelig, også av flere grunner som ikke er nevnt her, at medlemmer slutter i indu- strien.

Men det er uttrykk for et alvorlig avvik at partiet ikke tar opp kampen mot denne utviklinga, og heller ikke rykker ut mot dem som tar til orde for at diskusjonene og kampanjen for å proletarisere partiet på 70-tallet var skade- lig.

Vedtak på årsmøtet i jernlaget

Partiet må ved det kommende valg til Distriktsstyre sørge for at et stort antall faglige aktive og arbeidere blir vurdert.

Man må ta sikte på å velge inn en mye større %-andel, arbeidere og blant dem sentrale faglige aktive folk til det nye DS og DSAU.

Vedtak på formannskonferanse i jern og metall april -82 om kontingenten

1. Vi støtter vedtektenes §3d. Enstemmig.
2. Vi er ikke motkontingent basert på %-trekk i seg sjøl. Enstemmig.
3. Vi er mot at folk senker kontingenten sin for å markere uenighet med partiledelsen på et eller annet nivå. Enstemmig.
4. Det må være mulig å fravike minstesatsene når økonomiske årsaker tilsier det, eller når det nye kontingentsystemet vil virke åpenbart urimelig eller urettferdig. (direktivet pkt 5) Enstemmig.
5. Bestemmelsen om at laget kollektivt svarer for kontingenten må fjernes. Enstemmig.
6. Det vedtatte direktiv om minstesatsene er for høye. Minstesatsene må ikke overstige 1,5%. Kontingent utover 1,5% må baseres på frivillighet. Forslaget falt med 50% mot og 50% for.
7. Nye medlemmer kan trenge en opptrappingsstid sånn at inngangsbilletten ikke blir for høy. 1-2 år med lavere sats, feks. 1.3%. Enstemmig.
8. Konferansen ber SK legge fram en utgreiing om partiets økonomi og kostnadsforbruk (hva penga går til). Enstemmig.

Kommentar til kontingentvedtaket

Innføring av nytt kontingentsystem har ført til stor debatt og motstand, spesielt i vårt UDS. Det er fortsatt uenighet i UDS om størrelsen på minstesatsene jfr. pkt. 6, og UDS samla er fortsatt uenig med SK på spørsmålet om opptrappings-ordning for nye medlemmer bla. Jeg vil kritisere SK for en byråkratisk framgangsmåte i handteringa av denne saken.

Det opprinnelige forslaget ble lagt fram til høring som om saken allerede var avgjort. Det forelå ikke noen analyse av hvorfor kontingenten varierte mellom laga og mellom distriktene. Det ble heller ikke redegjort for partiøkonomien, annet enn at den var dårlig og at prisene steg og kontingenten sank. Bare indirekte ble det stilt spørsmål om hvor høy kontingenten burde være. Innlegg i debatten er blitt manipulert. Et tidligere vedtak i UDS sendt til FFP (des.81) dukka opp i TF med en kommentar som harselerte med vedtaket, mens innlegg som var sendt TF fra oss ble refusert og sendt FFP. Er slik behandling vanlig?

Den upresise formuleringa om frivillighet fra vårt og bygning UDS vedtak ble utnytta maksimalt for å male fanden på veggen.

Men SKAU og våre motdebattanter går sjøl inn for frivillighet utover minstesatsene.

Vi er fortsatt uenige om størrelsen på minstesatsene, men alle er for frivillig kontingent utover disse.

Det er videre klart at forutsetninga for vår motstand mot %-kontingent-forslaget har endra seg siden 1.ste utkastet i juni 81, i og med at en del av våre invendinger er tatt hensyn til i det siste vedtaket fra SKAU/direktivet. Vårt vedtak april 82 klargjør dette. Vi vil følge opp saken med videre undersøkelser og debatt, og håper ikke fler går ut av partiet pga. kontingenten.

UDS formann i Jern.

DS: STYRKET PARTIDOMINANS OVER RV

DS har lagt fram et forslag til vedtak om kommunevalget 1983. Det er positivt at DS ønsker å sikre en skikkelig debatt med dette utspillet. Forslaget fortjener der - for kommentarer.

Hovedpoenget i forslaget oppfatter jeg som et ønske om å slå klart fast at partiet må ha full kontroll og dominans over RV. De slår fast nødvendigheten av en demokratisk behandling av valget -83 i Oslo-partiet. De slår fast at endelig vedtak må fattes i DS. De ønsker videre at hele "RV-problematikken" endelig må avklares på partiets 4. landsmøte.

Dette standpunktet er i seg sjøl en klar kritikk av de forholda som har rådd de siste åra og som fortsatt rår. Dette legger heller ikke DS skjul på. De går klart i mot RV-landsmøte som frontens høyeste organ og egen valgt RV-ledelse parallelt med partiets valgte ledelse. De kritiserer at partiet blei spilt over sidelinja ved det forrige valget.

DS AVSLØRER IKKE DET HYKLETSKE I DEN NÅVÆRENDE RV-ORGANISERINGA.

DS går ikke inn på det faktum at RVs karakter som uavhengig front ikke er reell, men basert og bundet til partiet gjennom den eksisterende rammeavtalen. Det har av mange blitt sagt at dette er ei falsk og dobbeltbåna linje, at de uavhengige får følelsen av reell medinnflytelse, mens det i virkeligheten slett ikke er tilfelle. Jeg har tidligere pekt på et eksempel fra TF-februar som et skoleeksempel på dette dobbeltspillet. Det ser likevel ut som det er nødvendig å gjenta eksemplene, slik at alle kan lese med egne øyne:

"Eventuelle større nyvurderinger av forholdet mellom RV og partiet utsettes til etter kommunevalget. Eventuelle mindre justeringer foretas på RV-landsmøtet våren-83 etter diskusjon i RV-regi." (Partiplanen fra SKAU, s.7, TF-feb.)

"I RV-regi jobber vi for eksempel nå med en større undersøkelse om hvordan RV fungerer, hvordan folk rundt oss i det ganske land ser på politiske motsigelser av denne typen (hva slags plattform

bør RV ha osv) osv. Målet er å legge fram et materiale til diskusjon i RV om RVs framtid, grunnlag, rammeavtale, m.m. Foran landsmøtet

til våren 1983 vil denne diskusjonen ganske sikkert ta seg opp igjen slik at landsmøtet skal kunne stake ut en riktig kurs." (F.S. i sitt svar til Upstart s.36, TF-februar.)

Personlig så tolker jeg DS utspill som et positivt forsøk på å rydde opp i disse uverdige tilstandene. Hvis man aksepterer som faktum at de uavhengige er spilt ut over sidelinja gjennom rammeavtalen, og DS sin påstand om at partiorganisasjonen også er det, hvem har da den reelle innflytelsen? Det må jo da være partifraksjonen i RVs landsstyre. Som alle veit så står denne under direkte ledelse av SKAU. DS-vedtaket har dermed og så riktig adresse, sjøl om det ikke står skrevet direkte på konvolutt.

Det blir imidlertid et problem for DS å lage noe skikkelig svar for hvordan disse sakene skal takles videre, i og med at de ikke gir seg inn i noen åpen polemikk mot partiledelsens Janus-profil.

HVA MED RVs LANDSMØTE 1983?

Problemet (for DS) er nemlig at enkelte uavhengige tar RV-landsmøtet på alvor. De kommer til og med forslag. De tar opp spørsmål som det politiske grunnlaget, forholdet mellom partiet og RV, osv.osv. som rimelig er.

Det blir da svært kinkig når DS "tar til etterretning" at SK har bestemt at ingen "store nyvurderinger" må finne sted. Forsøket på å løse denne floken synes jeg ikke er særlig vellykket.

Hva er så løsningen til DS? DS vil sikre flest mulig partimedlemmer som delegater på RV-landsmøtet. Så vil de gi disse bundet mandat (direktiv) om å stemme mot alle uavhengige forslag som til nå er kjent. DS har også gått gjennom forslaget fra flertallet i RVs arbeidsutvalg. I denne jungel av paragrafer og underpunkter finnes det også endringer som må regnes som "store nyvurderinger". Dette har også DS tatt opp med SKAU. På

denne måten har DS stilt seg i første rekke som forsvarende av "status quo"-prinsippet.

Hva vil skje på RVs landsmøte når forslag fra uavhengige gang på gang blir stemt ned av en samla partiblokk? Antall medlemmer i ungdomsforbunda og Oslo-partiet er i dag temmelig redusert. Til gjengjeld finnes det relativt mange rundt oss som ønsker å være progressive aktivister i-klassen kampen. Mange av disse ønsker å holde en viss distanse mellom seg og partiet. De har blant annet kritisert mangler i vårt demokratiske sinnelag. Såvidt jeg kan forstå vil det bli svært vanskelig å med disse kameratene i RV-arbeidet med det opplegget DS har. Og vi trenger nettopp et solid antall uavhengige aktivister i valgkampen for å oppnå ei målsetting på to i bystyret i 1983.

Sist, men egentlig viktigst: DS legger opp til en uhederlig og borgerlig metode å behandle våre uorganiserte kamper på. Slik sett er det faktisk et prinsipp-spørsmål:

"Innafor masserørsla må AKP(m-l) stri for å vinne oppslutning og leie gjennom overtving og ved å bruke demokratiske metodar, og vere villig til å respektere demokratiske fleirtalsvedtak som går mot synet til partiet." (Prinsipp-programmet for AKP(m-l), kap. 19.)

LITT OM ARGUMENTENE MOT UAVHENGIG FRONT.

DS mener at et uavhengig RV bygd på grunnlag av individuelt medlemskap helt sikkert før eller senere vil utvikle seg til et konkurrerende parti til AKP(m-l), og at det er stor sannsynlighet for at et sânt parti vil utvikle klart revisjonistiske trekk.

Mye kan sies om slike standpunkter. Kort sagt så synes jeg det viser fullstendig manglende evne til å stole på massene. Hvordan kan tiltro til at arbeiderklassen skal kunne gjøre revolusjon, når man ikke engang har tillit til våre nærmeste sympatisører? Jeg synes også DS viser mistillit til partiets evne til å lede indirekte, det vil si partimedlemmenes evne til å fungere ledende i fronten.

Nok om det. Det jeg faktisk er enig med DS i, er at partiet sårt

mangler skikkelig debatt om sin egen valgpolitikk, hvor alle disse spørsmåla kan tas opp i hele sin bredde. Jeg er for at dette f.eks. tas opp i forbindelse med partiets 4. landsmøte. Et klart mål må i hvertfall være at dette er nødvendig å gjennomføre før stortingsvalget i 1985.

TIL VEDTAKET I DS OM BEHANDLINGA AV RV-LISTA 1983 I PARTIET.

Her kommer de problema som jeg understreket i forbindelse med RV-landsmøtet fram for fullt. DS har her raskt og greit sjalta ut at det faktisk finnes en allianse ved navn RV, og at det finnes uavhengige RV-aktivister (eller potensielle sådanne) også utafor bystyregruppa.

Her er mitt forslag til hvordan dere bør takle situasjonen:

1. Det nedsettes en nominasjonskomite som offentliggjøres i og utafor partiet.

2. Det sendes ut en propagandistisk oppfordring til masseorganisasjoner, fagforeninger, anti-imperialister osv. osv. med oppfordring om å sende inn forslag på kamerater de har spesielt ønske om. Parti laga gjør det samme. Det gis en frist for innsending av forslag.

3. Nominasjonskomiteens innstilling offentliggjøres, og det mobiliseres til massmøte hvor innstillinga diskuteres og vedtak fattes. Det er anledning til å følge opp kandidater som har blitt vraka i prosessen, men ikke nye benkeforslag.

Dette vil kunne gi politisk effekt ved å markere RV som en parlamentarisk fellesnevner for den aktive kampen som føres i Oslo. Det vil være en demokratisk framgangsmåte. Samtidig så vil partiet ha brukbar kontroll mot eventuelle kuppforsøk.

FORSLAG FRA UPSTART TIL VEDTAK PÅ DISTRIKTSMØTET OM KOMMUNEVALGET 1983.

1. Distriktsmøtet mener at hele partiet trenger en gjennomgripende diskusjon rundt valg - RV - problematikken. Det har vært en svakhet i vårt parlamentariske arbeid at vi ikke tidligere har hatt en slik diskusjon. Distriktsmøtet ønsker ikke å foregripe denne diskusjon-

en, men forutsetter at en avklaring finner sted i forbindelse med partiets 4. landsmøte 1 1984.

2. Distriktsmøtet ser det rådende forholdet RV/AKP som meget utilfredsstillende. Verken partimedlemmer eller de uavhengige sosialistene har i dag noen reell innflytelse i RV. Samtidig så gis det inntrykk av at så er tilfelle. Distriktsmøtet beklager derfor sentralens linje om "ikke å foreta grunnleggende endringer". Det vi trenger er en midlertidig avklaring og utlufting fram til partidiskusjonen avsluttes.

3. en forutsetning for framgang i det parlamentariske arbeidet er å samle et større antall uavhengige aktivister i RV. Partiet kommer derfor med en offentlig erklæring som må inneholde følgende politiske poenger:

- Partiet beklager og tar sjølkritikk for at det ikke internt er avklart hvordan det vil drive parlamentariske arbeid. Partiet regner med med å avklare dette i 1984. Partiet ønsker derfor ingen lang-siktige vedtak på RV-landsmøtet i 1983, med sementering av vedtekter, program m.m.

- Partiet foreslår at RV inntil partiet har avklart sitt syn, kun består som et konkret samarbeid begrenset i forhold til kommunevalget 1983.

- Partiet går inn for å trekke flest mulig uavhengige RV-aktivister med i arbeidet, og gi disse kameratene innflytelse. Partiet foreslår at RV i de forskjellige kommuner gjør dristig bruk av åpne nominasjonsmøter og massekonferanser.

UPSTART

SVAR TIL "UPSTART"

Siden høsten-79 har det pågått en diskusjon i Oslo-partiet om forholdet mellom RV og AKP. På bakgrunn av denne diskusjonen, der det er kommet fram betydelig misnøye i store deler av Oslo-partiet om åssen dette forholdet har utvikla seg, så fant DS det helt nødvendig å foreslå overfor det kommende distriktsmøtet åssen vi skal takle en del problemer og prinsipper fram mot partiets landsmøte i -84.

Her er det flere hensyn som må ivaretas: Til demokratiet i partiet, hensynet til de uavhengige i RV, hensynet til en mest mulig slagkraftig valgkamp i -83, hensynet til en best mulig politikk osv.

Det som etterhvert er blitt nokså trøblete er at flere av disse hensyna står i kraftig motsetning til hverandre. DS har derfor sett det som umulig å få en rask avklaring på forholdet RV/AKP i tråd med vårt prinsipielle syn. Det vi har slått fast er at RV sannn det eksisterer i dag må opprettholdes til etter valget-83 og at en endelig avklaring først kan finne sted på partiets førstkommende landsmøte. Samtidig har vi gått ut mot ideer om å gjøre RV mer uavhengig av partiet enn det allerede er.

Reint bortsett fra dette mener vi at "...RV i den forma den nå har, som en egen organisasjon ved siden av partiet, med ett eget landsmøte som høyeste organ og egen valgt landsledelse, ikke kan opprettholdes". Videre så avviser vi ideen "om å gjøre RV om til en landsomfattende frontorganisasjon bygd på individuelt medlemskap og med sin egen politiske og organisatoriske sjølstendighet."

DS har altså slått fast noen viktige prinsipper angående valg arbeidet vårt. På den andre sida vil vi ikke presse på for å få disse prinsippene knesatt foran valget-83.

RVs LINJE TIL NÅ.

DS har ikke lagt opp til noen kritikk av forholdet RV/AKP til nå. Men indirekte innebærer sjølsagt DS' forslag en kritikk her. Her ser det ut til at DS og "Upstart" er nokså på linje. Både DS og "Upstart" mener at den nåværende praksisen hindrer en fullgod demokratisk behandling av valgpolitikken vår i partiet, samtidig som innflytelsen til de uavhengige mye mer er en innflytelse "på lissom".

Og det er ikke bare "Upstart" og DS som har vært misfornøyde med

tingenes tilstand. I KK har flere uavhengige kritisert RV for manglende demokrati i fronten. Samtidig har det kommet fram mye kritikk i partiet (ikke minst i Oslo-partiet) på at partiet er spilt ut over sideinja (se f.eks. resolusjon fra UDS Jern&metall).

"Uppstart" vil rette på dette ved å innføre mer demokrati i partiet samtidig som RV får større sjølstendighet. Etter DS' oppfatning er dette en illusjon. Feilen med RV til nå er at RV fungerer som et kompromiss mellom demokratiet i fronten og demokratiet i partiet. Et sånnt kompromiss er i virkeligheten nødt til å fungere dårlig. Enten må avgjørelsene ligge i RV eller i partiet. Demokratiet kan ikke fungere begge steder. "Uppstart" forsøker å unngå et valg her. Han vil ha både i pose og sekk ved å satse på et allmøte. Et sånnt allmøte ville sikkert fungere brukbart hvis det eksisterte stor enighet om valglinja og valgtaktikken vår. Men så snart det blir motsigelser av noen

betydning ville et sånnt allmøte bli den reine parodi på demokrati. Skulle f.eks. partimedlemmene stille med bundet mandat? Er det særlig demokratisk? Eller skal partimedlemmene stilles fritt? I så fall: hvor der det da blitt av demokratiet i partiet?

Etter DS' oppfatning bør vi fortsatt stille til valg sammen med uavhengige sosialister. Og gjerne i større omfang og mer dristig enn nå. Og disse uavhengige kameratene må vi sjølsagt ta hensyn til. Og vi må inngå kompromisser med dem som vi finner riktige.

Samtidig mener vi at makta må ligge i partiet. En valgkamp, problemene som reiser seg i det parlamentariske arbeidet osv. er ganske kompliserte og omfattende saker. Store deler av partiets politikk skal kjøres fram. Å overlate dette til organer utafør partiet er etter vår oppfatning i beste fall et blindspor.

Tor M.

DEBATTEN OM FORSVAR OG FRED

Dette innlegget ble inlevert i april. Det kommer på trykk først nå, pga. sommel med overlevering innad i DS. Dette er andre halvpart av innlegget. Første halvpart av innlegget er trykt opp i august-nummeret av TF ("Debatten om forsvar og fred" s.14. , fra ei avd. i anti-imperialistisk arbeid), og vi trykker den derfor ikke opp igjen her.

Red.

2. OM DSAUs UTTAELSE:

"ANTI-KRIGSPOLITIKKEN OG FORHOLDET TIL DEN NYE FREDSEBEVEGELSEN".

Avdelinga har diskutert DSAUs uttalelse med bakgrunn i uttalelsen fr SK og "Forsvars- og fredspolitik" i TF oktober 1981.

Talelsen fra DSAU peker på viktigheten av kampen for et sterkt og uavhengig forsvar, og kampen for å reise en størst mulig bevegelse til støtte for de folk og nasjoner som står i fremste linje i kampen mot supermaktene. Disse to kampområdene presenteres i uttalelsen som de viktigste i dag i kampen for å utsette krigen. En slik vurdering deler vi fullt ut.

I tråd med uttalelsen fra SK vil vi påpeke at de de pasifistiske kreftene i og rundt "Nei til atomvåpen" sprer illusjoner om at krig forårsakes av våpentyper. Krigens nødvendighet i imperialismens epoke blir underslått. Uttalelsen fra DSAU påpeker ikke dette svært viktige faktum.

Nettopp kampen mot Sovjets invasjonskrig i Afghanistan kan, på linje med Vietnamkrigen tidligere i forhold til USA-imperialismen, gi oss et godt utgangspunkt for å øke forståelsen for Sovjets imperialistiske natur. Ved et bevisst arbeid innafor og omkring Afghanistan-komiteene kan vi øke forståelsen for imperialismen som grunnlag for krig, og krigens uunngåelighet så lenge vi ikke har en verdensomspennende sosialisme.

Foruten økt forståelse for hvorfor det blir krig, vil Afghanistan framfor noe annet eksempel gi det norske folk en leksjon i at det nytter å slåss, selv i en tid hvor atomvåpnene dominerer diskusjonen om krig og fred. Både SK og DSAU har framhevet oppgaven med å øke den nasjonale forsvarsevnen. Hvordan skal vi få bukt med den oppgitthet som hersker i store grupper om ikke nettopp gjennom et positivt eksempel som Afghanistan? Uten en slik motivering mener vi det vil bli svært vanskelig å få en bred enighet om den nødvendige styrkinga av forsvarsevnen i Norge.

Gjennom et solidaritetsarbeid med Afghanistan kan vi både oppfylle våre proletarisk internasjonale plikter som kommunister samtidig som vi kan styrke troen på vitsen med et eget nasjonalt forsvar og avsløre Sovjets imperialistiske natur.

Vi regner ikke med at det er uenighet om disse vurderingene, men vi mener at DSAU i sin uttalelse i alt for liten grad tar dem med i vurderingene av hvordan partiapparatet i Oslo skal disponeres på dette arbeidsfeltet.

Etter vår mening må arbeidet for å støtte de som fører kamp mot imperialismen og spesielt mot den mest aggressive supermakta Sovjet styrkes langt over hva DSAU legger opp til. I spørsmål om hva som er fredsfremmende tiltak henviser vi til Afghanistankomiteens uttalelse fra deres siste landsmøte som klart trekker linjene mellom solidaritetsarbeid og fredsarbeid.

Umiddelbart etter militærkuppet i Polen er det helt naturlig at DSAU legger stor vekt på dette arbeidet. Det omfanget det har fått og spesielt nedslaget i fagbevegelsen er meget positivt og gledelig og kan bli av stor betydning for framtidig internasjonalt arbeid innadfor fagbevegelsen. Men vi vil påpeke endel viktige farer:

- Arbeidet med Polen kan framheves ut fra to begrunnelser - med hovedvekt på å styrke kampen mot Sovjets innflytelse i Øst-Europa eller med hovedvekt på kampen for frie fagforeninger i et totalitært styresett. Bl.a. arbeidermaktgruppene og revisjonistene, men også kamerater i egne rekker heller i retning av å legge all vekt på fagforeningssolidariteten. Dette mener vi er svært skadelig.
- Ideen om et forent Europa vokser sterkt fram nå i nær tilknytning til fredsbevegelsen. Innafor sosialdemokratiet og blant revisjonistene står ideen om et avvåpna Europa som en buffer mellom supermaktene. Dette er en dødslinje i fredsarbeidet.

Sammen med den ensidige vektlegging på Europa i spørsmålet om fred fra fredsbevegelsen står vi i fare for å utvikle en sterk eurosjåvinisme, som vil undergrave mulighetene for en styrket enhet mellom den 2. og den 3. verden mot supermaktene.

Ensidig vektlegging på Polen - med en nedtoning av Afghanistan som DSAU legger opp til i uttalelsen og i sitt praktiske arbeid styrker en slik utvikling, noe vi vil finne svært uheldig. Igjen henviser vi til Afghanistankomiteens uttalelser.

- Vi vil også framheve den forskjellen det ligger i å føre væpna kamp mot den mest aggressive supermakta og å føre ulike former for politisk kamp. Det aspektet som Afghanistan kan bringe inn i diskusjonen om krig og fred i Norge, nemlig små lands rett til uavhengighet og deres mulighet til å føre væpna frigjøringskamp, er eksempler av uvurderlig betydning i forhold til en eventuell framtidig krigssituasjon i Norge.

Til DSAUs direkte vurdering av Afghanistan-arbeidet er det mye å si: Til dags dato har DSAUs innsats på denne fronten vært svært begrensa. Ikke en kamerat i byen er avsatt til dette arbeidet. De som jobber der er kapra fra ulike hold. Og situasjonen i Oslo er langt fra den beste. Dette er DSAU grundig informert om.

Hva det betyr at en endra situasjon i Afghanistan kan føre til at partiet som helhet må prioritere dette arbeidet opp er for oss en gåte. Med 6000 drepte hver uke og mellom 50 000 og 100 000 nye flyktninger hver måned, med napalm og kjemiske gasser, sommerfuglbomber og brente landsbyer og avlinger stiller DSAU svært store krav til omfanget og alvoret i en okkupasjonskrig - ja endog utryddelseskrig som Sovjet nå fører på 3.året i Afghanistan før partiet

skal trå til. DSAU synes ikke å oppfatte at de manglende nyhetene ikke er uttrykk fredelige tilstander. Manglende nyheter er et uttrykk for at verden er i ferd med å glemme - godt tilskyndet av Sovjets propagandamaskineri. En bombet landsby er nå bare en nyhet for dem som overlever. DSAU bør tenke over hvorfor flerfoldige My-Lai massakre i Afghanistan ikke slås opp i massemedia som under Vietnamkrigen. Etter vår mening er det nettopp vår oppgave å endre denne situasjonen - ved å tvinge Afghanistankrigen fram i nyhetene igjen. Til det trengs det helt andre prioriteringer enn de DSAU til nå har stått for.

Det bør også her sies at partiet andre steder i landet har oppnådd helt andre resultater i Afghanistan-arbeidet innafor bl.a. fagforeningene gjennom bevisst prioritering. Det må være klart for DSAU at deres prioriteringer og manglende sådanne får store konsekvenser. I Oslo har Afghanistankomiteen svært få medlemmer blant fagforeningene selv om tilbud om medlemsskap og bevilgninger ble sendt ut til samtlige fagforeninger som sorterer under Oslo Samorg helt på nyåret.

Vi ber om DSAU snarest tar opp til fornyet diskusjon uttalelsen om antikrigspolitikken og forholdet til den nye fredsbevegelsen. Vi mener det er påkrevet med helt andre prioriteringer innafor Oslo-partiet om vi virkelig skal bli drivende i fredsarbeidet. Vi støtter fullt ut de synspunktene som legges fram i uttalelsen fra Afghanistan-komiteens landsmøte "Om Afghanistan og freden".

Avdeling i anti-imperialistisk arbeid.

SVAR TIL "AVDELING I ANTI-IMPERIALISTISK ARBEID"

1. Holdninga til "Nei til atomvåpen".

I lagsvedtaket heter det at når det gjelder NTA, er det "noen prinsipielle sider verken SK eller DSAU har fått helt tak på". Hva dette er, blir ikke sagt uttrykkelig i vedtaket. Men vi går ut fra at dette gjelder følgende vurdering :

"Kampen mot atomvåpen, for forbud mot og ødeleggelse av alle slike våpen, er ikke bare en progressiv kamp. Det er også en viktig kamp for menneskehetens livsvilkår på lengre sikt...Nei til Atomvåpen reiser denne kampen...Vi mener det er på dette grunnlaget partimedlemmer har noe innafor denne organisasjonen å gjøre. På dette grunnlaget mener vi også partiet bør ha en positiv, men kritisk holdning til organisasjonen...Taktikken mener vi som sagt partiet må ha en positiv, men kritisk holdning til NTA som bevegelse mot atomvåpen...På den andre sida ville det være galt å gå inn i det hele tatt om vi vurderte organisasjonen som hovedsaklig negativ." (TF-delen av lagsuttalelsen.)

At vi ikke har fått helt "tak på" dette, er en måte å si det på. Vi er ikke enig i denne vurderinga. Verken i å vurdere NTA i hovedsak positivt. Eller i at det er feil å gå inn om vi vurderer organisasjonen i hovedsak negativt. Vi mener NTA spiller en i hovedsak negativ rolle, og at det er om å gjøre at vi jobber innafor denne organisasjonen.

Laget prøver å gjøre ei positiv vurdering av NTA "som bevegelse mot atomvåpen". Men vi er nødt til å skille mellom det at det finns en massebevegelse mot atomvåpen på den ene sida og organisasjonen NTA på den andre sida. Dette er også prøvd gjort i DSAU-uttalelsen.

Den nye fredsbevegelsen, eller anti-atomvåpenbevegelsen, samler i og rundt seg mye folk som har fått aua opp for krigsfaren og som subjektivt ønsker å slåss mot supermaktenes krigsforberedelser. Mange ser nå kampen for atomnedrusting som det viktigste eller

eneste fredsarbeidet som betyr noe. Dette er for en stor del radikale og venstre-orienterte folk. Folk som har et ærlig ønske om å slåss mot krigen, men som har uklart for seg hvordan dette skal gjøres. Dette er en virkelig massebevegelse. At denne massebevegelsen har en god del tilbakeliggende trekk, er åpenbart. Men at det har oppstått en sånn massebevegelse, ser vi også som positivt. Massebevegelsen for atomnedrusting bør vi ha ei "positiv, men kritisk" holdning til.

NTA er ikke det samme som denne massebevegelsen. NTA er en organisasjon som jobber innfor denne bevegelsen, og den dominerende organisasjonen i "den nye fredsbevegelsen" i Norge, den som har flest medlemmer, samler flest folk i demonstrasjoner, på underskriftslistor, åpne møter. Men det nytter ikke å vurdere NTA som ensbetydende med bevegelsen mot atomvåpen. NTA må vurderes ut fra hvilken rolle organisasjonen spiller i forhold til denne bevegelsen, og ut fra hva slags samfunnsmessig rolle organisasjonen spiller.

Sånn vurdert mener vi det er åpenbart at NTA leder denne massebevegelsen i helt gærrn retning. NTA er en oponsjonsbevegelse retta ensidig mot USA. NTA stiller ingen nedrustingskrav som Sovjet ikke alt er villig til å gå med på. De krava NTA stiller støttes punkt for punkt av den offisielle sovjetiske propagandaen. Vi sier ikke at NTA er "styret fra den sovjetiske ambassaden". Men om Sovjet skulle har oppretta en fredser organisasjon for å fremme sin "freds"-propaganda i Norge, ville den antakelig ha sett ut omtrent som NTA. Objektivt - uavhengig av ha de som støtter NTA mener - fungerer NTA som en pro-sovjetisk bevegelse. NTA kan dermed heller ikke vurderes som i hovedsak positiv.

Vi vurderer altså NTA negativt. Dermed er ingenting sagt om hvorvidt vi bør jobbe i organisasjonen eller ikke. Vi har sett dette sånn:

Over mange år har partiet pekt på at faren for krig er økende. Vi har sagt at Sovjet er aggressive og jævla farlige. Utviklinga har vist at det vi har sagt om dette er riktig. Dette har skvisa pro-sovjet-folka i Norge noe jævlig. Framveksten av den nye fredsbevegelsen - eller det at denne bevegelsen domineres av mer eller mindre pro-sovjetiske elementer og har så små motforestillinger mot den sovjetiske propagandaen - truer med å snu dette. Dette letter den sovjetiske propagandaoffensiven mot land som Norge. På kort sikt kan det føre til ei oppliving av pro-sovjetiske strømninger i Norge. I en krigssituasjon vil en bevegelse som er sånn som NTA er idag, heller ikke være noen kraft mot en sovjetisk okkupant. Tvert om vil den kunne fungere som et massegrunnlag for kapitulasjon overfor okkupanten. Vi sier ikke at dette er den subjektive innstillinga i ledelsen av NTA eller blant medlemmene og dem som støtter NTA. Men det at organisasjonen idag unnlater å ta en klar brodd mot Sovjets krigspolitikk og krigsforberedelser og er vid åpen for de mest forherda pro-sovjetfolka i Norge, peker i retning av en sånn mulighet.

Kampen om hvilken retning den nye fredsbevegelsen skal utvikle seg i ser vi som ei viktig sak. Å motarbeide at denne bevegelsen havner i arma på Sovjet stiller seg som ei ikke ubetydelig oppgave. Vi mener det først og framst er på dette grunnlaget partimedlemmene har noe innfor NTA å gjøre. Men noen støtte til NTA kan partiet umulig gi, så lenge organisasjonen spiller den rollen den idag gjør.

2. Afghanistan-arbeidet.

Lagsuttalelsen sier at det terngs ei styrking av dette arbeidet langt ut over det DSAU-uttalelsen la opp til. Det heter også at "hva det betyr at en endra situasjon i Afghanistan kan føre til at partiet som helhet må prioritere dette arbeidet opp, er for oss en gåte" (FFP-delen av uttalelsen). Vi er enig i begge deler.

Det lagsvedtaket refererer til, er følgende avsnitt i DSAU-uttalelsen :

"Når det gjelder solidaritetsarbeid med geriljaen i Afghanistan, vil DSAU jobbe med å styrke dette arbeidet på Oslo-plan. Men ut-

viklinga i Afghanistan kan føre til at Oslo-partiet som helhet må prioritere dette arbeidet kraftig opp."

Den siste setninga av dette er vi enig i er helt feilaktig, ja helt bort i hampen. Det kommer vi tilbake til. Men først om den faktiske prioriteringa av Afghanistan-arbeidet.

Vi er enig i at dette arbeidet til nå har vært prioritert alt for lavt i Oslo i forhold til hva det burde ha vært. (I uttalelsen sa vi også at det er et stort problem at arbeidet på bl.a. dette området nå er for svakt og tilfeldig.) Vi har også vært misfornøyd med dette. Vi har heller ikke gått inn for noen "linje" med å prioritere Afghanistan lavt. Foran årsmøtene i klubber og fagforeninger på etterjulsvinteren og vårparten ble Afghanistan framheva som ei viktig sak. Ei anna sak er at DSAU ikke har sett noen muligheter denne våren for å gjøre noe drastisk for å bedre situasjonen i Afghanistan-arbeidet.

I fjor høst fikk DS ganske riktig en henvendelse (fra Intrenasjonalt utvalg) der det ble redegjort for situasjonen i Afghanistan-komiteen. Det ble her overfor DS lagt vekt på to oppgaver:

1) å styrke ledelsen av Oslo-komiteen, og 2) å begynne å organisere en lokal-komitee under Oslo-komiteen. I tillegg har det vært ytra ønske om at DS skulle sette ned en egen ansvarlig for dette arbeidet. Det siste har vi til nå ikke sett noen mulighet til. Det første har vi forsøkt å følge opp. Den andre saka var tenkt på-begynt, men planene om dette ble skrinlagt etter militærkuppet i Polen, til fordel for arbeid for å organisere lokal-komiteer av Solidaritet Norge-Polen. (Og dette ble ikke gjort ut fra noen form for euro-sjåvinistiske overlegninger, men for de det i ukene etter militærkuppet meldte seg et stort antall aktivister, som vi enten kunne prøve å hjelpe til å organisere, eller la seile sin egen sjø.)

Ut fra hva slags muligheter vi har hatt, vil vi forsvare den prioriteringa vi har fulgt denne våren. Ei anna sak er at denne prioriteringa aldri har vært ment for annet enn en kort periode, på noen måneder. Dette ble også understreka i DSAU-uttalelsen. Vi vil derfor ikke ta denne uttalelsen opp til ny vurdering. Hvordan vi skal legge opp arbeidet videre er også ei anna sak. Her er vi enig i at det er på høy tid å begynne å forsøke å få Afghanistan-arbeidet ut av bakevja.

Den lave prioriteringa av Afghanistan-arbeidet fra DS denne våren har først og framst vært begrunna med forhold i DS. I uttalelsen gis det inntrykk av at den er begrunna i forhold i Afghanistan, som unektelig er noe annet. Setninga ble føyd på under ferdigredigeringa av uttalelsen, etter at den var behandla i DSAU. Den kan derfor heller ikke sies å stå for noe vedtatt syn i DSAU. Denne kritikken av DSAU-uttalelsen er vi altså enig i.

Roy (på oppdrag av DSAU).

Tom side